

Inst. komp.
17486

I

Mag. St. Dr.

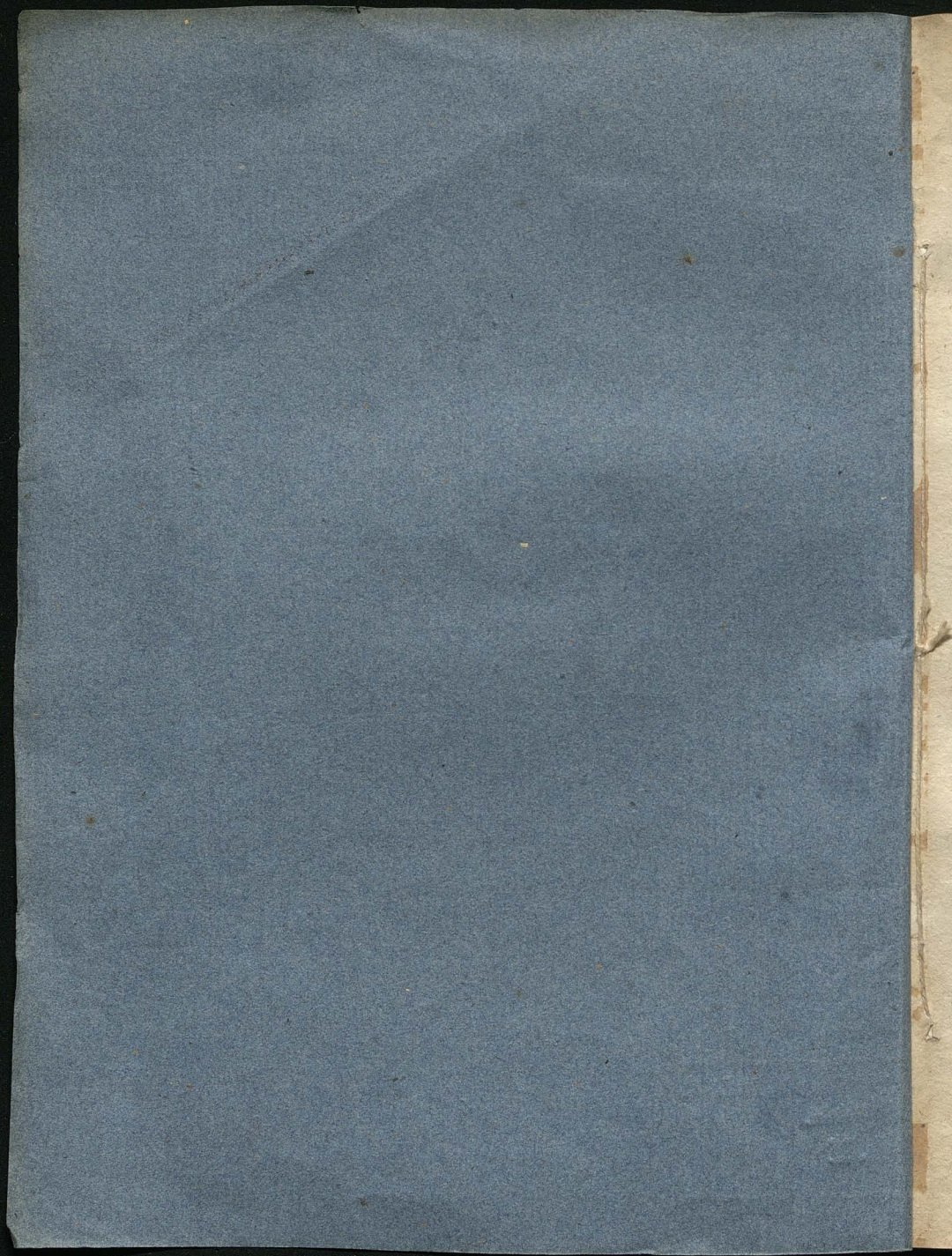
P

bus.
Wojtawicki Alberti. Vivax virtus
Clariss. et ad. R. S. D. M. Jacobi
Ustiensis.

PANEG. et VITAE

Polon. 4^{1/2}

N°. 684.

VIVAX VIRTUS

Clarissimi & admodum Reuerendi D. D.

M: IACOBI VSTIENSIS

ECCLESIÆ COLLEGIATÆ

S. FLORIANI CANONICI

S. THEOL: & I. V. DOCTORIS.

Dum.

In Almâ Academiâ Cracouiensi inter Doctores S. Theolog. ac Professores dignissimos publicè cooptaretur.

A

M. ALBERTO WOYTOWICKI

Seniore Contub: Philosoph. Scholæ

Poëtices Professo. Nouodvors.

DECANTATA.

Anno Domini M. DC. XXXIX die 15. Cal. Decem.

C R A C O V I Æ.

In Officinâ Typographicâ Martini Philipowski.

11111. 409.

Insignia Almæ Vniuersitatis
Cracouiensis.

17486 I

*Hæc Academiæ duo sunt insignia sceptræ
Dirigit imperio quæ Deus ipse suo.
Alma parens Academia Regi subdere Regum
Duratura æuo perpete Reges Deo.*

O D E

Tricolos Tetraſtrophos.

VSTINI, Patriæ maxima laus Tux,
Doctorumq̄ iubar Craciaci Soli,
Et lux magna Lycei,
Regum Sauromatûm polo.
Sublimi folio dùm meritis honor,
Dignum ſponte ſuâ Te ſequitur virum,
Imponitq̄ ſacratæ
Fronti ſerta tux labor.
Immortale decus Craciades tibi,
Muſæ percipiunt pleniùs addere,
Doctoremq̄ ſalutant,
Ultrò plauſibus omnibus,
Sudorum memores, quos Academicis
Impenſè Cathedris, ſedulus, & vigil
Semper penè ſubiſti,
Cultor maximus Ingeni.

Aij

Olim

Olim quantus eras indole floridâ
Annis in teneris. Alma Academia

Testis magna: Scholarum

Cætus quæ tibi tradidit.

Magnus Mæonio Carmine Virgilî,

Cantabas superos, ingenio pari

Fortis sistere ripas,

Et Delphinas in æquore.

Magnus suauiloquæ flumine copix,

Decurrens veluti montibus arduis,

Amnis mellifluo imbreg;

Traxisti ad Te animos feros.

Quem Tigres etiam soliuagæ suis

Audiuere iugis, perdomitæ dehinc

Sunt passæ ora capistris,

Subiecisset tuis feræ.

Immanis rabie trux Leo, amabili

Motus voce tuâ, mitior extitit

Lynx, & sæuior vrsus,

Cessere imperio tuo.

Mirati

Mirati ingenium sunt homines tuum,
Velox, acre, memor, mobile, perspicax,
Diuinum potiùs quàm
Humanum, docile, & sagax.
Quo felix nimiùm, mersa profundius
Altis in puteis dogmata, Dædalâ
Innexa arte Sophorum
Obscura, ardua, nùbila,
In lucem patulam, viribus indolis
Producti propriæ. Prodigiùm propè
Doctorum omnium, & vnum
Lumen, veraq; mens Sophùm.
Sic primæua, tuâ flammigerâ facè,
Mentis sic acie, perspicis omnia:
Vt scrutarier alter,
Vix hæc audeat, aut queat.
Illustrata tuis est radys schola,
Claro Sole velut, tecta stylo arduo,
Solers mens Stagiritæ,
Per Te iam patet omnibus.

Anfractu vario corda studentium
Soluisti Sophiæ, dux bonus ingeni,
Et filo rationis,
Eduxti è tenebris Sophos.
Debet tota tibi progenies Sophum;
Debent Docta scholæ pulpita gratias,
Quod cœu Lucifer alter,
Lustrasti tenebras Sophum.
Hinc te Laureolæ, non modo patrio
Ornârunt meritum climate debita,
Ornauère Palæstræ
Externæ, Hesperio polo.
Miratæ ingenium Sarmatici soli,
Miratæ studium, nutibus intemis,
Congessère tibi vltro
Vni serâ duo inclyta.
Diuini studij scilicet vnicum,
Quo nil eximius, Iuris & alterum,
Magnus Doctor vtroq;
Profis Ecclesiæ Dei.

Iagelloniadum, iam modo Regiam,
Doctores celebres inter ut in schola,

Doctor nomina prendas,

Et subsellia summa.

Iustum tempus adest. Te tua Maxima,

Hæc & sola Parens, Alma Academia

Amplexata suavi

Dextrâ principe Filium,

Dignaturq; throno suscipere inclyto,

Doctoresq; suos inter amabiles,

Sellâ tollit eburnâ,

Imponens Capiti decus.

Eia ô magna tuæ Fax Academia,

Nutu Cælicolam nomine & omine,

Ad fastigium honoris

Felix scandito prosperè.

Magnis pro meritis, cara Parens tibi,

Quæ caro genito fert alacri manu,

Præ omptus suscipe fasces,

Quos mater tibi dat tua.

Supre

Suprèmunq; locum lætior occupa,
Diuos Terrigenas inter; & exere

In summo iubar axe,

Totus pulcher, & aureus.

Te quantoq; magis subuehit altiùs,

Virtutis meritum; mente tuâ ad Deum

Fac tantò magè surgas,

A terris alienior.

Totâ mente Deo, totus inhæreas,

Totis atq; Deum viribus haurias,

Totus fixus in illo,

Vitam viuito cælitè.

Cælestemq; magis præstiteris virum

Te, quàm Terrigenam. Vita Theologum

Nam diuina decet, Fac

Diuis viuere par queas.

Oblitusq; hominem, Cælicolæ modo

In terris placidè tempora transigas,

Ex mortalibus vnus,

Vitâ Sanctior omnibus.

Præluce Populo moribus integris,
Præluce Ecclesiæ, Luce Academiæ,
Stellas inter vti Sol,
Inter Sydera Cynthia.

Doctrinæ radijs plus radiantior,
Quàm Titan roseis dum vehitur rotis,
Quando manè per orbem
Ignes proycitaureos.

Sic diuinus eris; sicq̃ Theologi
Dignus nominibus, quæ tibi tu Tuâ
Vitæ religione,
Cælo promeritus capis.

Merces parua sed hæc pro meritis datur
Virtuti eximiæ, maior honos manet,
Maior gloria cælo,
Hæc post fata, Theologum.

Cælo Sol veluti perpetè seculo,
Clarebis radians. Iustitiam Dei
Quòd prædixeris olim,
Clarebis iubar exerens.

Nunc

Nunc terras radia luminibus tuis,
Ad Cælos populo præuius inclyto,
Cunctis dux ad Olympum,
Monstrato astra fidelibus.
Nec decede prius; donec eant tibi
Soles mille boni, & secula Nestoris,
Vincas plenior annis,
Cygnopersimilis Senex.

Ad lectorem.

Plectris parcito, quòd disertæ non sune,
Palmæ gloria fecit, vt silerent.

Sub felicissimis Auspiciis, Clarissimi atq; Ma. D.
MATTHIÆ WONEYSKI Philosophiæ
ET MEDICINÆ DOCTORIS, ac Professo-
ris, RECTORIS Academix Cracoui.
dignissimi, & Proconsulis eius-
dem Urbis vigilantissimi.

D. O. M.

*Virgini, & Matri Castissimæ, Cælorum vniuer-
sæ Curie Gloria & gratia.*

Biblioteka Jagiellońska

stdr0018944

